

nätsfångst i september på en utfyllnad vid Ringö nära Verkö. Sedan starten 1961 och t.o.m. år 1972 har vid Torhamns fågelstation ringmärkts 126 551 ex. av 201 arter, och sammanlagt har 1 743 återfynd inrapporterats. Återfyndsprocenten utgör således 1,38 % under denna tidsperiod. Under 1972 kom 163 återfynd in av 54 olika arter.

Två nya arter för landskapet har rapporterats, nämligen jaktfalk vid Tjärö 2.4 och svartpannad törnskata vid Kroksjön, Ronneby, 3.6 och ytterligare ett ex. 22.8 vid Torsö på Listerlandet. Vid Torhamns udde ringmärktes 7.6 en lundsångare. Ytterligare detaljer kommer att redovisas i "Fåglar i Blekinge 1972", som kan rekvireras från C.-I. Carlsson, Skomakaregatan 11 A, 371 00 Karlskrona, för en kostnad av 7:60 på pg nr 69 52 08-9.

Gunnar Strömberg

Tåkerns fältstation

Året 1972 kommer troligen att gå till eftervärlden som ett av de notabla årtalen i fågelsjön Tåkerns historia. Under sommaren tog nämligen länsstyrelse och naturvårdsverk på allvar itu med den reservatstanke som fältstationen livligt arbetat och argumenterat för under en följd av år. En projektgrupp med representanter från länsstyrelse, Naturvårdsverket, markägare och Tåkerns fältstation tillsattes. Under sensommaren och hösten har denna grupp haft en rad sammankomster och skisserat och planerat utformningen av det nya reservatet. Motståndet mot att på detta sätt rädda sjön till framtiden är dock tyvärr mycket stort från markägarehåll. Ett motstånd som bottnar i rader av missförstånd, som verkar vara svåra att klara upp. De mest kontroversiella frågorna i reservatarbetet är de som rör jaktutövningen, intrångsersättningar, gränsdragningar och vattenregleringens framtida utformning. Viktigast för sjöns framtid är tveklöst regleringen av sjöytan. En höjning av vårvattenståndet, för att om möjligt rädda strandängarna torde vara en nödvändighet. Arbetet med Tåkerns naturreservat, som för övrigt blir ett av de större i landet, fortsätter nu under 1973. När en slutlig lösning kan nås är svårt att sia om, men av flera orsaker är ett snabbt fastställande av fågelsjöns skydd önskvärt. Hela projektet är en stor ekonomisk satsning från statligt håll. Bara till utredningsarbetet är i första hand anslaget 100 000:—.

Trots att fältstationens mesta kapacitet under året helt naturligt varit inriktat på reservatsplaneringen har ändå en hel del andra projekt genomförts. Två stora botaniska inventeringar genomfördes i juni-juli och vattenundersökningar har gjorts fortlöpande. Rördrommar och bruna kärrhökar har inventerats och stammarna av dessa båda arter har befunnits vara lika stora som under 1971 - 25-

30 par av vardera arten - varför man får förmoda att denna nivå är den normala; i varje fall var inte 1971 års nivå en engångsföreteelse! 25 bruna kärrhökar kunde ringmärkas. Den färgmärkning och ortstrohetsundersökning av skrattnåsar som inleddes 1971 fortsatte i år. Återfynd av dessa märkningar har nu börjat strömma in, företrädesvis från Danmark. Rapporter om skrattnåsar märkta med gul färgring på vänster ben emottages tack-samt av stationen. Liksom föregående år har de översomrande knölsvanarna kontinuerligt räknats, doppingarna i sjön har inventerats, (varvid gråhakedoppingen "återupptäckts" i åtskilliga par), svarttärnornas ungar har ringmärkts liksom ett antal gråshoppångare. Vid sjön Sommen har sedvanlig inventering och ringmärkning av fiskgjuse och häger företagits. Under våren lyckades fältstationen få till stånd elva fågelkyddsområden där, vilket visat sig lyckosamt för fiskgjusarnas häckningsresultat. Under eftersommaren startades "projekt kungsfiskare" vid Svartån. Inventering, dräktstudier och ringmärkning av denna art står på programmet. Sex kungsfiskare ringmärktes.

Ca 1 100 fåglar har märkts under året. Sex för stationen nya märkarter kunde registreras: svart-halsad dopping (3 ex.), kornknarr, småfläckig sumphöna, gröngöling, råka och skäggmes. I enlighet med föregående år har ringmärkningen till allra största delen inordnats i olika projekt och mycket litet "strömärkning" har förekommit. Årets raritet vid sjön blev skäggmesarna som från 29 juni, då de upptäcktes, sågs tämligen regelbundet. En hona med ruvfläck kunde infångas för märkning och dessutom sågs bl.a. en hel kull tämligen nytflugna ungar, varför häckning med all säkerhet förekom. I slutet av juli sågs dessutom två hanar i revirstrid, vilket kan tyda på flera par. Snatteranden har befunnits vara på stark fram-marsch. Två häckningar konstaterades i år i sjön och under hösten sågs ända upp till 100 exemplar i en flock. För första gången i sjöns historia häckade grågäsen, och trastsångarna var under försommaren minst ett tiotal. Av rariteter i övrigt kan nämnas: vit stork, glada, vaktel (3 ex.), kornknarr, mindre sumphöna (2 ex.), sommargylling, svart kråka, vassångare, flodsångare och rödhuvad dykand. Under hösten var ansamlingen av änder lika enorm som vanligt. Räkning av massorna på denna nordeuropas "storflygplats", är hart när omöjlig, men det är inte på något sätt orimligt att tänka sig att det rörde sig om hundratusentals änder och sothöns under kulminationen i september. Tåkerns fältstations årsrapport, den åttonde i ordningen, kan erhållas mot insättande av kr 10:— på pg 26 34 96.

Göran Bergengren

Skäggmes, hona, fångad vid Tåkern 1.7.72. Foto: Christer Elderud.

